

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

3. číslo / 2013

Duben/1 2013

V tomto čísle školního časopisu si zavzpomínají žáci, kteří se zúčastnili lyžařského výcviku na to, jak si ten čas (ne)užili. Po jejich návratu už nechybělo moc času na to, aby poslední opozdilci zlepšili, jak se dá, hodnocení svého prospěchu.

Vysvědčení byla rozdána a žáci mohli nabírat nové síly o pololetních prázdninách.

Zažili jste už někdy troje prázdniny v jednom měsíci? Pyšelské děti se tím mohou pochlubit. 1.února proběhly jednodenní pololetní, od 4. do 8.února jarní a 27. - 28.února byly vyhlášeny chřipkové prázdniny. Mnozí však z těch posledních velkou radost neměli, protože si je „užívali“ především v postelích. Faktem zůstává, že pomohly vytvořit škole v Pyšelicích svůj rekord, který hned tak překonán určitě nebude.

Lyžařák

Odezvu na lednový lyžařský kurz jsem dostala s „menším“ zpožděním, ale tím se všem naskytla možnost zavzpomínat a ostatním dovědět se, jak se tam dotyčným líbilo. Zajímavé jsou pohledy žáků, avšak jako první figuruje příspěvek dospělé účastnice.

Žáci, kteří na takovém výcviku ještě nebyli, možná budou mít jasno, o co by se mohli připravit, kdyby si ho nechali v příštích letech ujít.

PO STOPÁCH JIZERSKÉ PADESÁTKY

Po stopách tohoto slavného lyžařského maratonu se žáci z pyšelské základní školy sice nevydali, ale v Bedřichově, kde byli v posledním lednovém týdnu na lyžařském výcvikovém kursu, všude naráželi na její dozvuky. Bedřichov a Janov nad Nisou nedaleko Liberce patří mezi nejznámější zimní střediska Jizerských hor. Kromě známého startu a cíle Jizerské padesátky a výchozího místa mnoha běžeckých tratí jsou zde také lyžařské sjezdové areály. Žáci měli výcvik na Malinové hoře na sjezdovce zvané Malinovka. Vedoucí celého kursu, paní učitelka Iva Pěkná, spolu s instruktorkou Hanou Pařízkovou připravily pro děti zajímavý program nejen na sjezdovce, ale i na celé dny. Ubytování bylo v penzionu Vermont, který nesl svůj zvláštní název po svém zakladateli, který žil dlouhá léta v tom americkém státě. Zde bylo nejen dobré ubytování a stravování, ale také různé společenské aktivity. Jídla bylo dost a všem hlavně po celodenním pobytu na lyžích velmi chutnalo. Překvapením byly dobré borůvkové knedlíky a i sladký “pohár”.

Hezký zimní týden v Bedřichově byl naplněn jak lyžařským výcvikem na Malinovce tak i vycházkami do okolí na výše položené vrchy, kde jsou chaty Královka a Prezidentská. Tam jsme měli dobré občerstvení.

Počasí na výcvik bylo celkem dobré, i když někdy foukal dost ostrý vítr. Sněhu bylo dost, mráz tak akorát a ke konci týdne svítilo i sluníčko. Přála bych všem doma vidět, když se děti vracely z výcviku, spokojené, tváře červené a na moji otázku Jaké, že to bylo? Tak jednohlasně Kuba, Miloš, Adam či Andrea odpovídali, že moc prima.

Večery byly věnovány výchovně-společenským akcím, hrám a zpěvu. Na kytaru hráli a i zpívali Ondra a Kristýnka. Při soutěžích se předvedli nejen ti zkušení "borci", ale svým výstupem a snaživostí překvapili např. Roman či Julča. Velký úspěch sklídilo sportovní vystoupení obranného umění ... Terezky, Martina a Mikuláše.

Na závěr celého kursu byly uskutečněny na sjezdovce závody a dá se říci, že vyhráli všichni. Nejen ti, co už něco znali a uměli, ale i ti, co se teprve učili pořádně lyžovat, a tak určitě mají dobrý pocit obě instruktorky, že jejich práce a námaha i hezký přístup ke všem měl úspěch.

Tento článek jsme napsala hlavně proto, že i já jsem se zúčastnila kurzu jako pomocný dohled nad žáky a měla jsem možnost vidět děti, jak vše prožívají, jak jsou veselé a kamarádké a aby i ostatní čtenáři se dozvěděli něco o hezkém zimním týdnu v Jizerách, na který budeme všichni jistě dlouho vzpomínat.

Bohumila Nádvorníková

Školní „Lyžák“

Bylo to super. Přijeli jsme do Jizerských hor a ubytovali jsme se. Já s kluky jsme bydleli v druhém patře vedle holek. Každý den jsme hráli hry. Měli jsme pět stolů a každý stůl musel vymyslet 3 hry. Večerka byla v 22 hod. Každý den jsem hrál s Ondrou na kytaru. Budíček byl v 7hod., pak byla hygiena do tři čtvrtě na 8. V 8 hod. byla snídaně. Potom jsme šli jezdit na sjezdovku. Jezdili jsme na kotvě první den. Druhý den jsme jezdili na kotvě i na pomě. Poma byla delší než kotva. Ale poma byla i rychlejší. Pak ostatní dny jsme jezdili na obou.

Každý večer jsme s kluky z 9. třídy hráli Poker a karty a aktivity. Bylo to super. Občas s námi hrála aktivity paní učitelka. Pak jsme šli do pokojů na hodinu. Potom jsme šli na večeři a po večeři jsme hráli hry. Po hrách jsme šli dělat hygienu. A po hygieně jsme museli odejít do pokojů a lehnout do postele. A takhle to probíhalo celý týden. Chci tam jet znova, bylo to super.

Filip Podroužek, 7. tř.

Lyžařský výcvik v Jizerských horách

Dne 20. ledna 2013 jsme jeli do Jizerských hor. Byli jsme ubytovaní v chatě, která se jmenovala Vermont. Když jsme přijeli, tak jsme se šli podívat na dvě sjezdovky. Když jsme přišli k druhé sjezdovce jménem Malina, tak nám čtyři kluci z 9.třídy ukázali chatu Ludmilu, ve který jsme měli schované lyže. Když jsme se večer vrátili do chaty, tak jsme se šli převléknout, protože jsme byli mokří. Po večeři jsme čekali, než začneme hrát hry podle skupin. Ale než jsme šli hrát, tak jsme měli čas, takže někteří se šli osprchovat nebo hráli hry. Paní Pařízková s sebou měla hry, takže jsme je hráli. Kluci na chodbě hráli poker a aktivity. U nás na pokoji jsme hráli otázky a odpovědi, na chodbě jsme hráli twistra.

V úterý ráno jsme vstali a šli dopoledne lyžovat. Když jsme přišli, tak jsme šli na oběd a měli jsme polední klid. A tak to chodilo celý týden kromě středy, kdy jsme se šli podívat na rozhlednu Královku a potom jsme se šli podívat na chatu jménem Presidentská. Potom jsme šli do chaty a čtyřikrát jsme zabloudili. Paní Nádvorníková šla s těmi pomalejšími vzadu a když jsme se vraceli, tak byla s těmi pomalými vpředu. Ale jinak to byla sranda, ale zároveň i hezké.

Napsala: Julie Hrušková, 7. tř.

Lyžařský výcvik v Jizerských

V neděli 20.1.2013 jsme se sešli před školou, abychom mohli odjet na lyžařský výcvik do Jizerských hor.

Ubytování jsme měli v obci jménem Bedřichov a chata, v které jsme bydleli, se jmenovala Vermont. Naštěstí jsme měli chatu jen pro sebe. Hned první den jsme se šli podívat, kde budeme lyžovat, nakonec jsme se rozhodli, že budeme chodit na kilometr vzdálenou Malinu.

A tak jsme každý den chodili lyžovat ráno kilometr tam, v poledne kilometr zpátky a to samé odpoledne - kilometr tam, kilometr zpátky a to jsme podnikali každý den až na středu.

Ve středu jsme měli klidový den a šli se ven projít. Měli jsme v plánech dopoledne navštívit rozhlednu, která se jmenuje Královka, a pak odpoledne jsme měli v plánu jít dolů do Janova, abychom si mohli něco koupit k jídlu, na mlsání a k pití. Plány se nám vyplnily a my jsme navštívili i Královku i obchod a den jsme si příjemně užili. Po denním výletě bylo večerní lyžování, většina lyžáku na něj šla, ale někteří zůstali na chatě a já byla mezi nimi. Na chatě někteří odpočívali, někteří hráli hry a někdo poslouchal hudbu. Byl to příjemný večer až na menší potyčku, ale ta se vyřešila celkem bez problémů. Nakonec myslím, že mluvím za všechny, když řeknu, že jsme si lyžařský výcvik v Jizerských horách velmi užili. Já tedy rozhodně.

Andrea Vyhnařová, 7. tř.

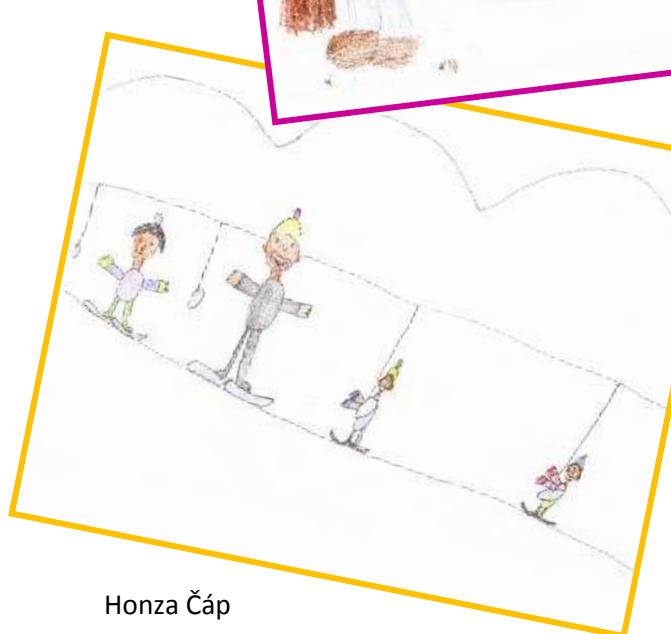
Jarní prázdniny

proběhly v Pyšelích od 4. do 8. února a jak je prožily děti z 2. třídy?

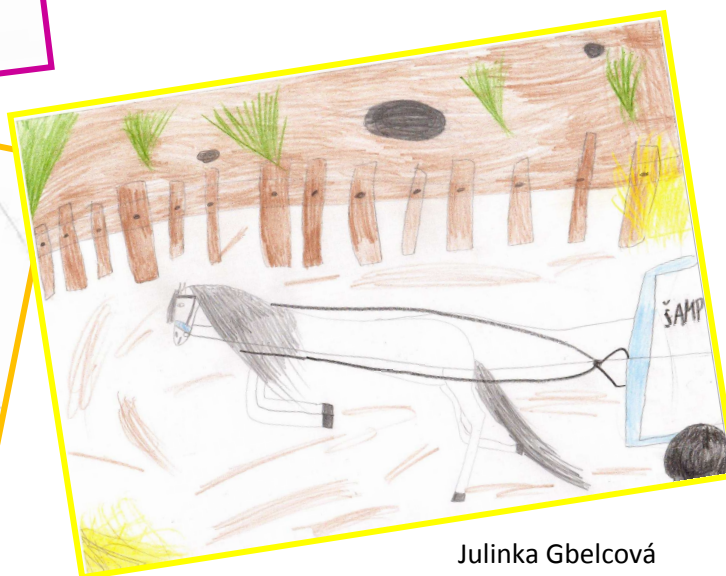
Anička Tomková

Emička Matisko

Honza Čáp

Julinka Gbelcová

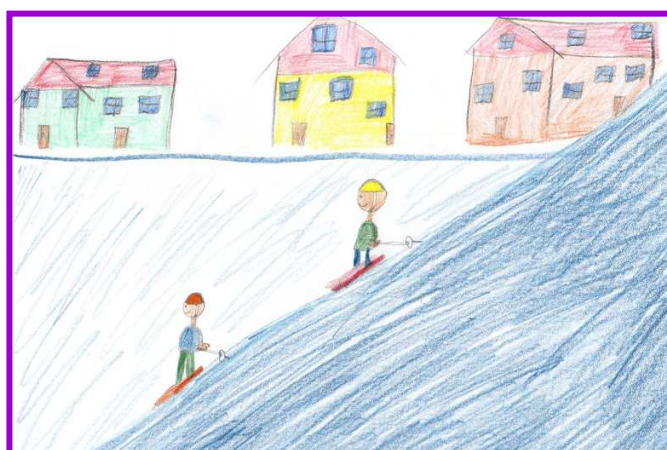
Kája Kasalová

Pavel Šiňor

Sabina Havránková

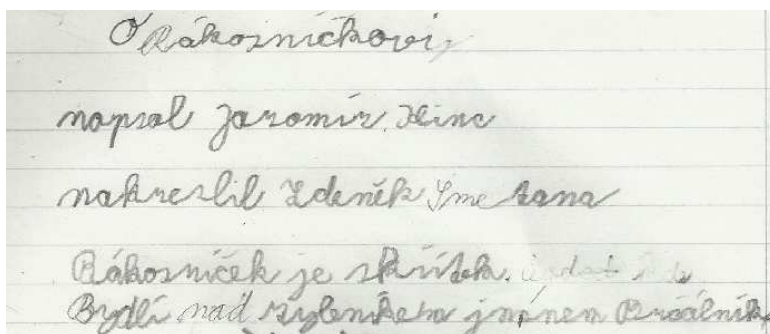

Žaneta Foxová

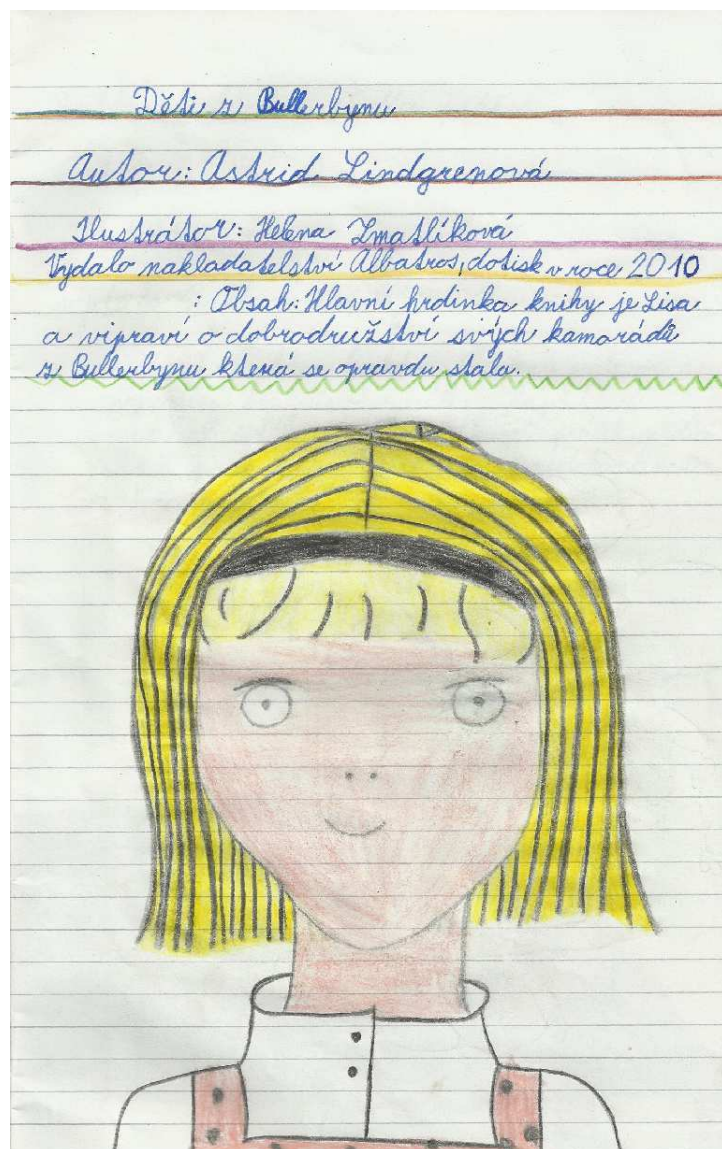
Četba

Jako na každé škole se i v Pyšelicích klade důraz na to, aby žáci nabývali a upevňovali si své vědomosti. Prostředkem k tomu je nezbytné čtení s porozuměním. Dosahují toho mimo jiné i tím, že si vyberou knihu, kterou nadšeně přelouskají a důkaz o jejím čtení zapíší do čtenářského deníku. Ve škole pak informují spolužáky, kdo je autorem, jak se jim kniha líbila a proč ji ostatním doporučují nebo pro koho by mohla být zajímavá.

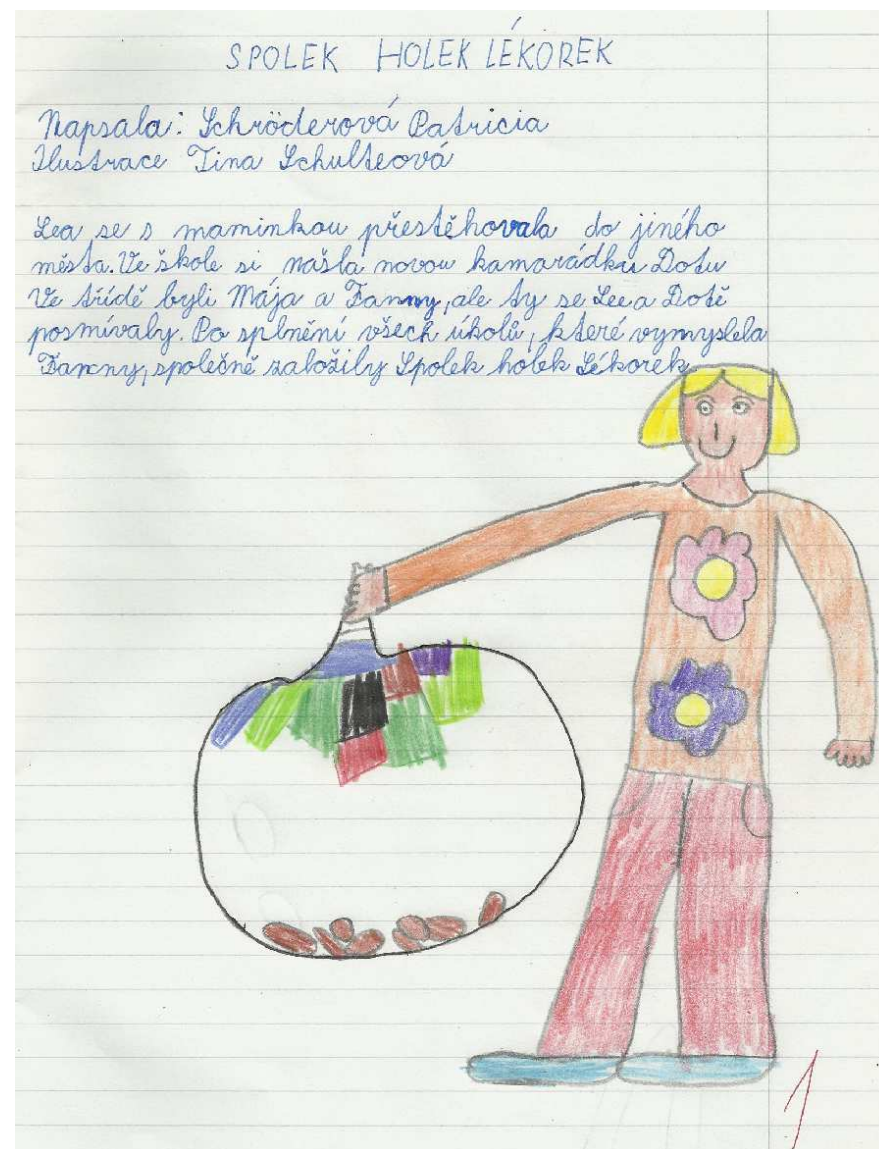
Začátky však bývají těžké, proto se tato činnost daří někomu více, někomu méně.

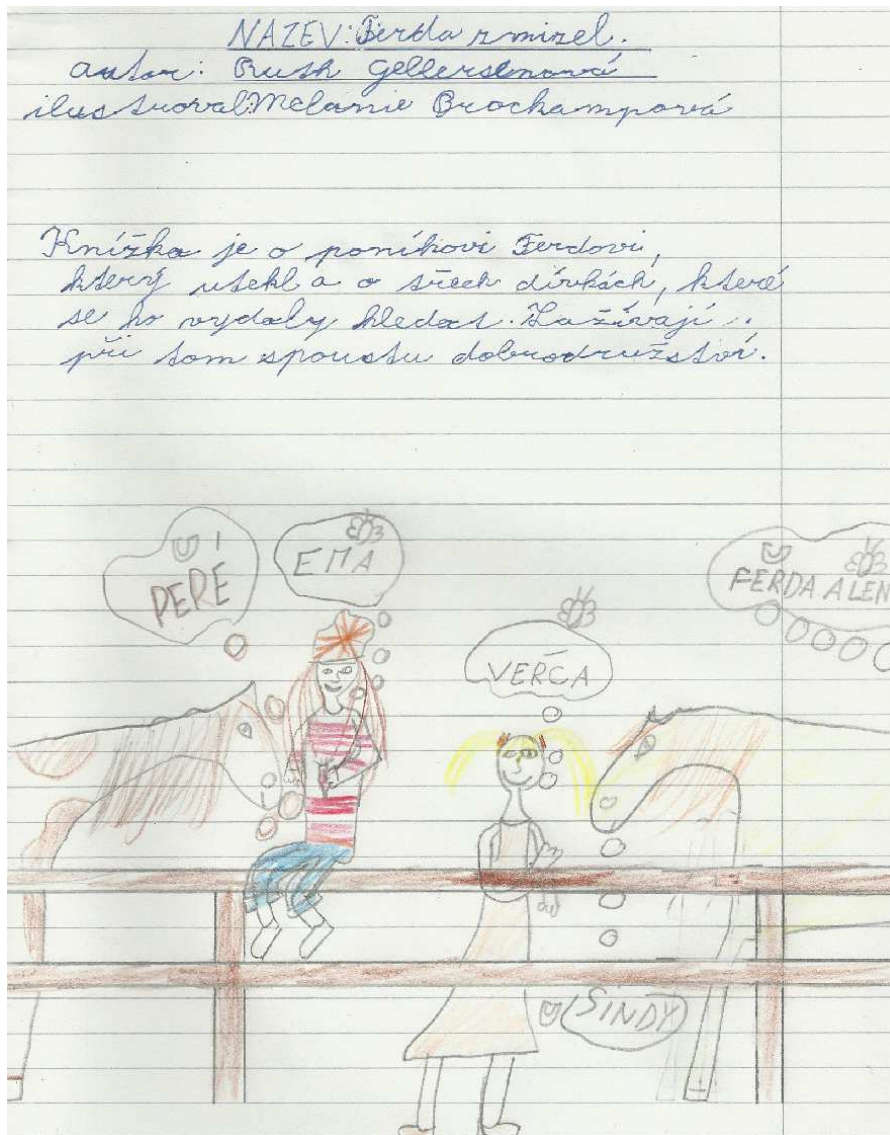
Prokop Havlíček, 3.tř.

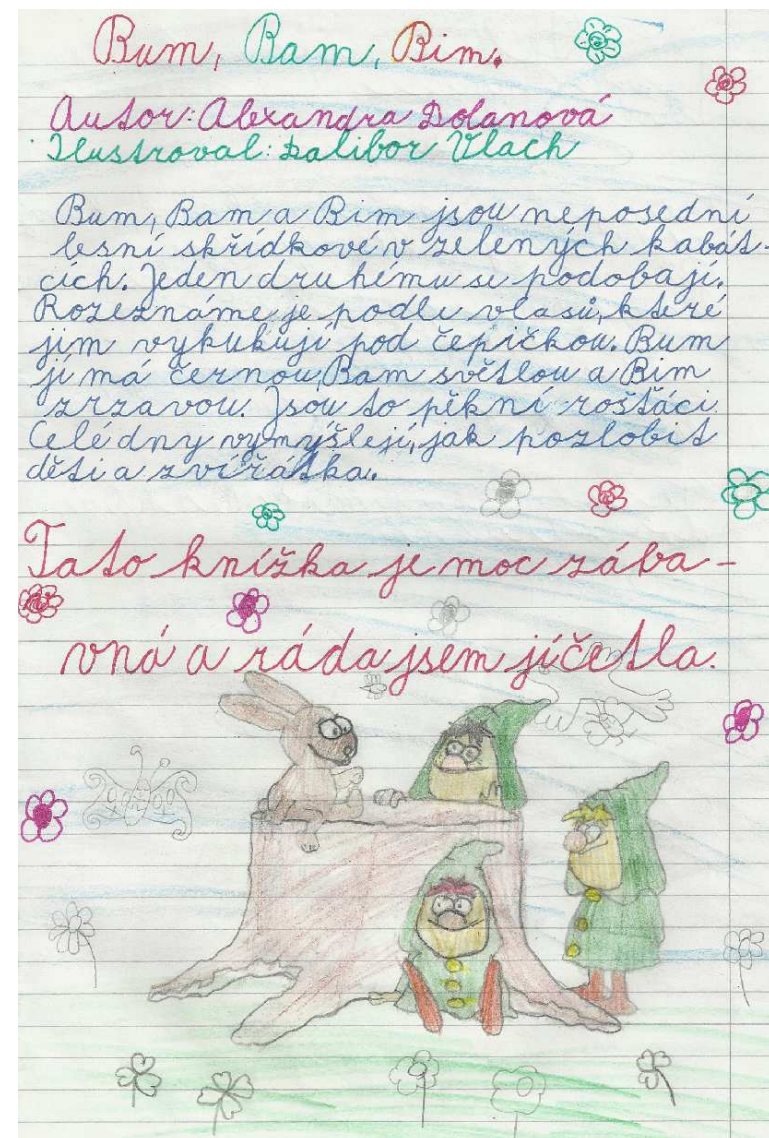
Anička Holubářová, 3.tř.

Anetka Hevlerová, 3.tř.

Tereza Kapitánová, 3.tř.

Nela Kocourková, 3.tř.

Název knihy: Llobilky
Autor: Martina Dřížnerová

Tato kniha je o sakrových
holčičkách, které pořád
slobily. Byly tam o nich
různé příběhy např.:
holčička a sála, holčička a
parouk, a ještě nějaké.
Kniha se mi moc líbila.

Holčička a bublina

Eliška Krejbichová, 3. tř.

Jak ledňáček bloudil
Prahou

autor: Miroslav Ivanov

ilustrace: Zdeněk Mlčoch

Ledňáček Bonifác se narodil na ěumově.
Tatínek mu vyprávěl o praprapradědčovi,
který žil v Praze. A tak se ledňáček vy-
pravil po jeho stopách. Podle Vělavy dole-
šel do Prahy. Tady viděl: Vyšehrad, Národní di-
vadlo, Karlov most, Hradčany i chrám svatého
Víta. Dál se vydal k Václavskému náměstí,
Národnímu muzeu, pak na Nuselský most a
městem. Pamatku na praprapradědka na-
šel na Mostecké věži Karlova mostu. Je se
knaku larebníků.

David Sova, 3. tř.

Doktor Proktor a magie prášek

Autor: JO NESBØ

Ilustrátor: Per Dyrvig

vydalo Nakladatelství JOTA, s.r.o.

Obsah: Doktor Proktor je šílený profesor a vynálezci bláznivé vynálezy. Například vynalezl: světle zelený světélkující prášek, magii prášek, přednauku prášek, a ještě nedokončenou ranu času.

Anička Holubářová, 3.tř.

Tomáš a Alice na cestách

Autor a Ilustrace: Marcel Marlier

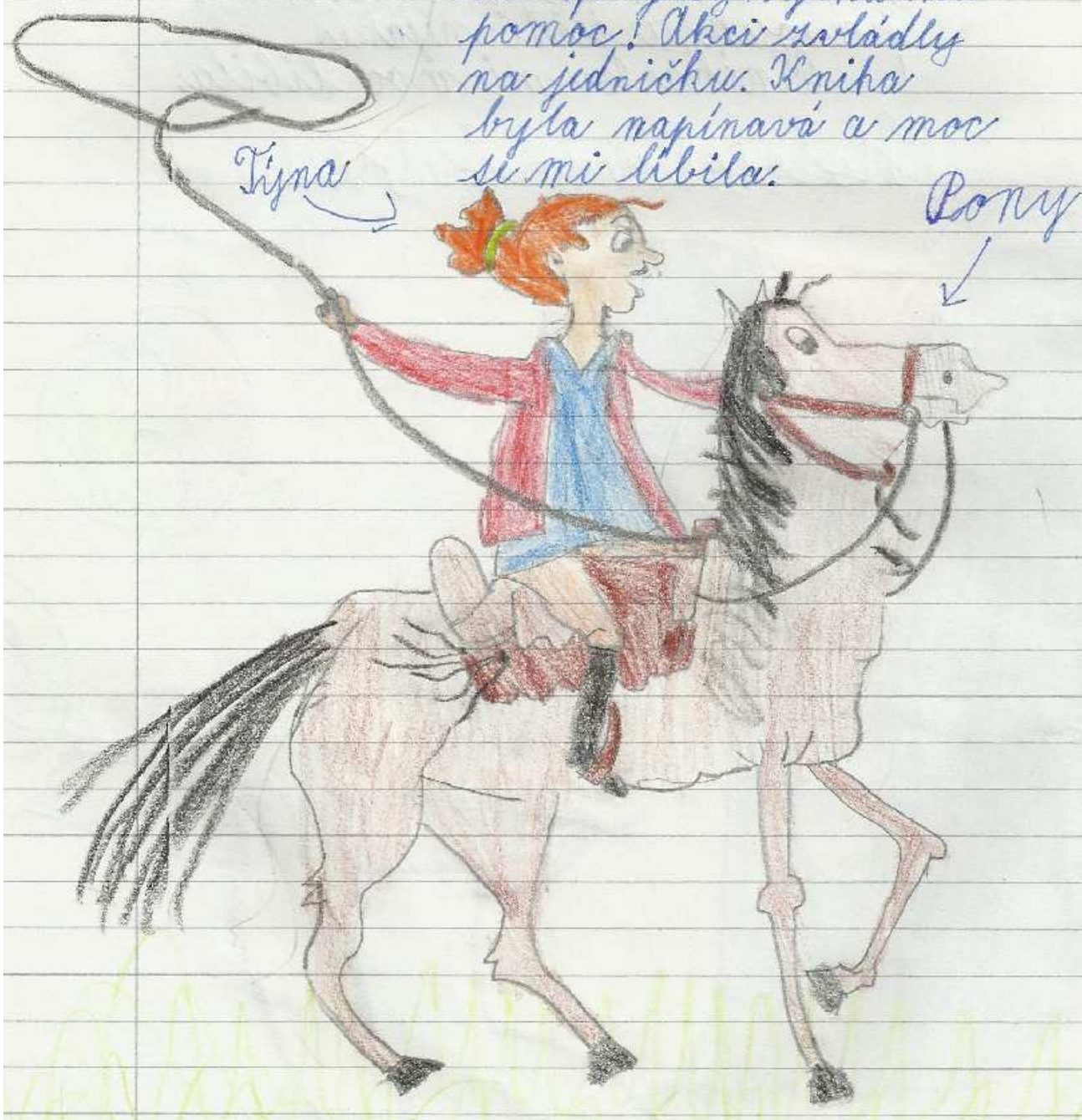

Obsah:
Na této knížce se mi líbilo: Alice a Tomáš ke své cestě, a svého poslušného kamaráda a kamarádky, a různé předměty.

Míša Čálková, 3.tř.

Název knihy: Loupež v Safari parku
Autor: Julia Boehme

Tato kniha je o sakových
dvou kamarádkách, které
jezdily na koních. Jednou
se stala loupež v zoo!"
Tak přijely rychle na
pomoc! Akci zvládly
na jedničku. Kniha
byla napínavá a moc
se mi líbila.

LOVCI a jejich kořist

Slyšeli jste o tom, že pavouk je jeden z mála tvorů, kteří kladou pasti, aby ke své kořisti později přišli jako k hotové večeři? Kdo je to ještě? No přece člověk. Jenže ten k tomu účelu musí vymýšlet různé nástroje, přístroje a kdovíco. Jenže pavouk si utká svou pavučinku, která je pevnější než železo a pak si v klidu hová a čeká.....

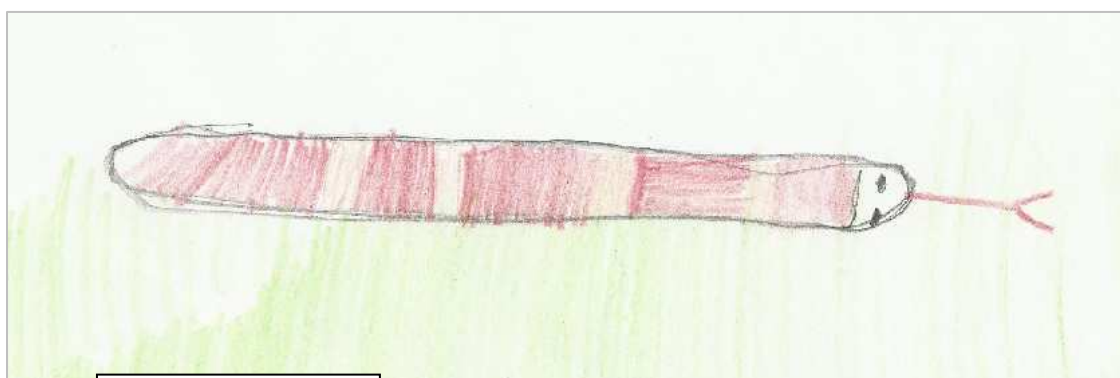
Nemá cenu rozepisovat se o lekci sokolnické společnosti Teir , které se zúčastnili téměř všichni žáci naší školy. Informací bylo mnoho a spokojených posluchačů také. Myslím, že všichni měli radost, že tato lekce nebyla poslední.

Žáci z prvního stupně nabyté vědomosti svěřili papíru:

Filip Kahoun, Filip Kordík, Kryštof Bednář, 4.tř.

Jan Novák, 2.tř.

Žaneta Foxová, 2.tř.

Lovci a jejich kořist

18.2.

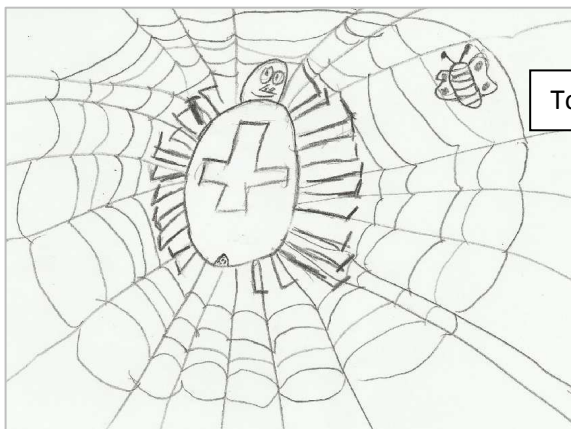
Přišel k nám jeden pán kdoví jaký
nám říkal něco o zvířatech.

Pán nám ukazoval nohačku a
Rohačku. Nohačka je strašně
slizká. Rohačka je jedovatá
šába.

Aneta Havelková

Lucie Benešová,

Tomáš Antony, 2.tř.

Sabina Havránková, 2.tř.

Lovci a jejich kořist

Z chovné stanice k nám přijel pán, který nám vyprávěl o lovcích a jejich kořisti. Beseda byla v pondělí 18.2.

Ukazoval nám rohatku, do je ryba, která chodí po předních ploutvích a je velká asi 10 cm.

Také se mi líbela rohatka. Rohatka je velká šába, která potřebuje hodně jíst.

Nakonec nám řekl, že další povídání bude o zvířecích smyslech.

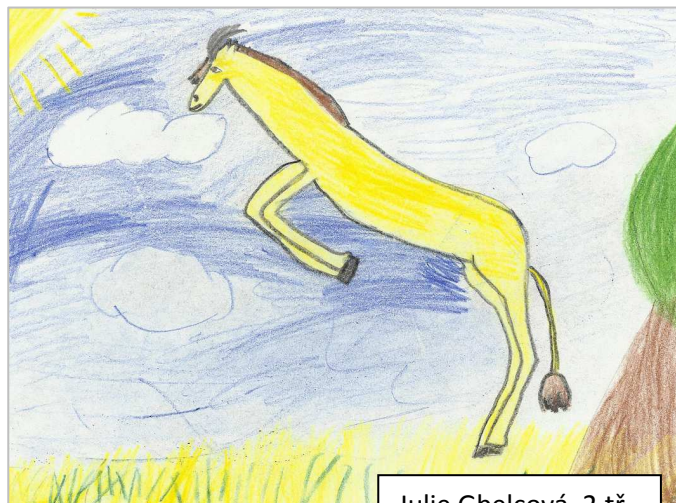
Kladně se mi to líbilo.

Julie Mašíková

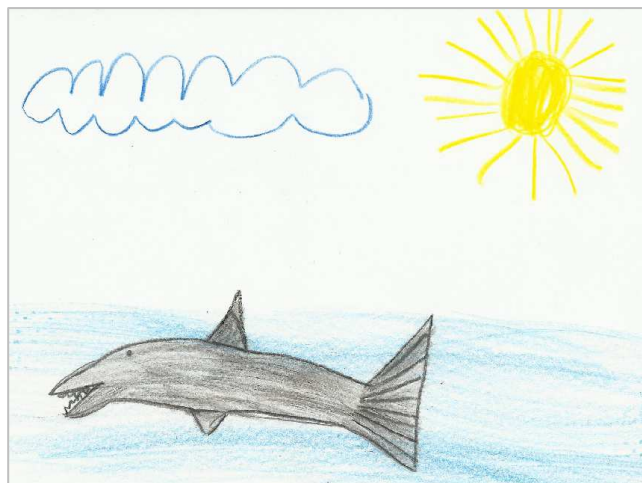

Pavel Šiňor, 2.tř.

Teodor Slavík, 2.tř.

Julie Gbelcová, 2.tř.

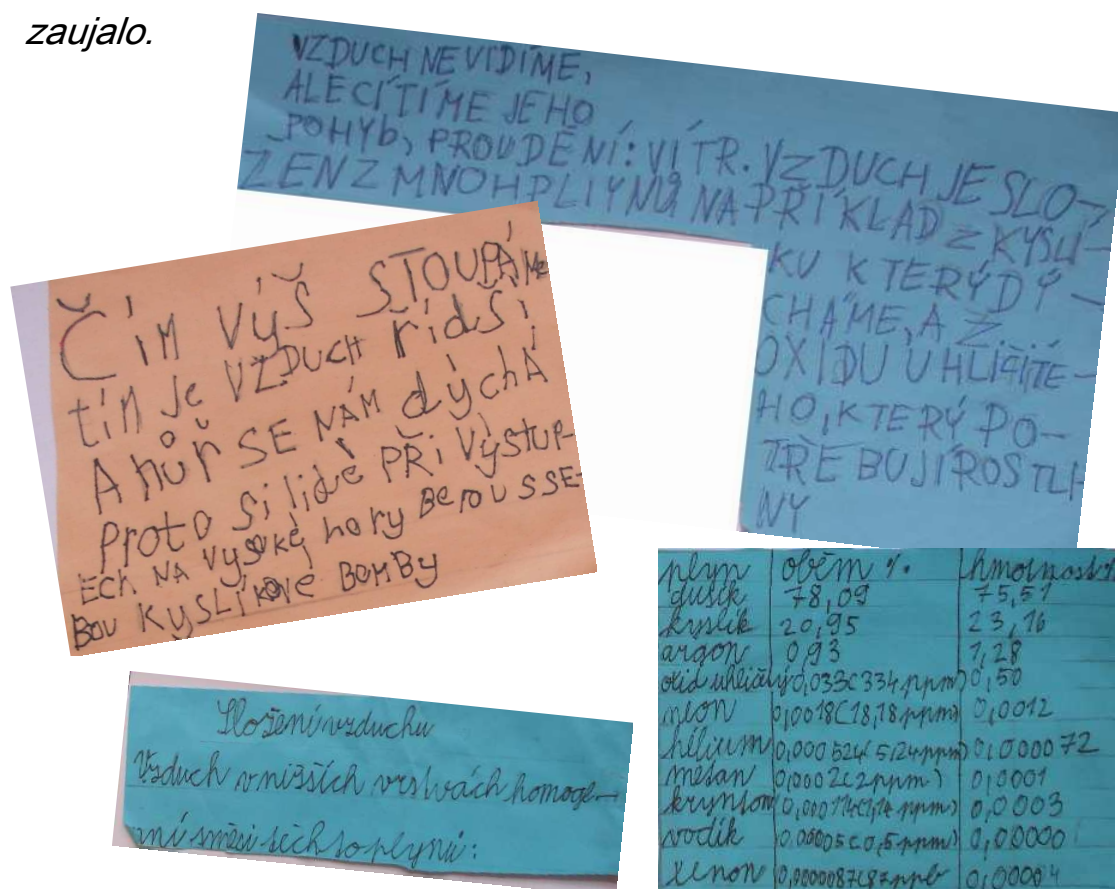

Kateřina Šmídová, 2.tř.

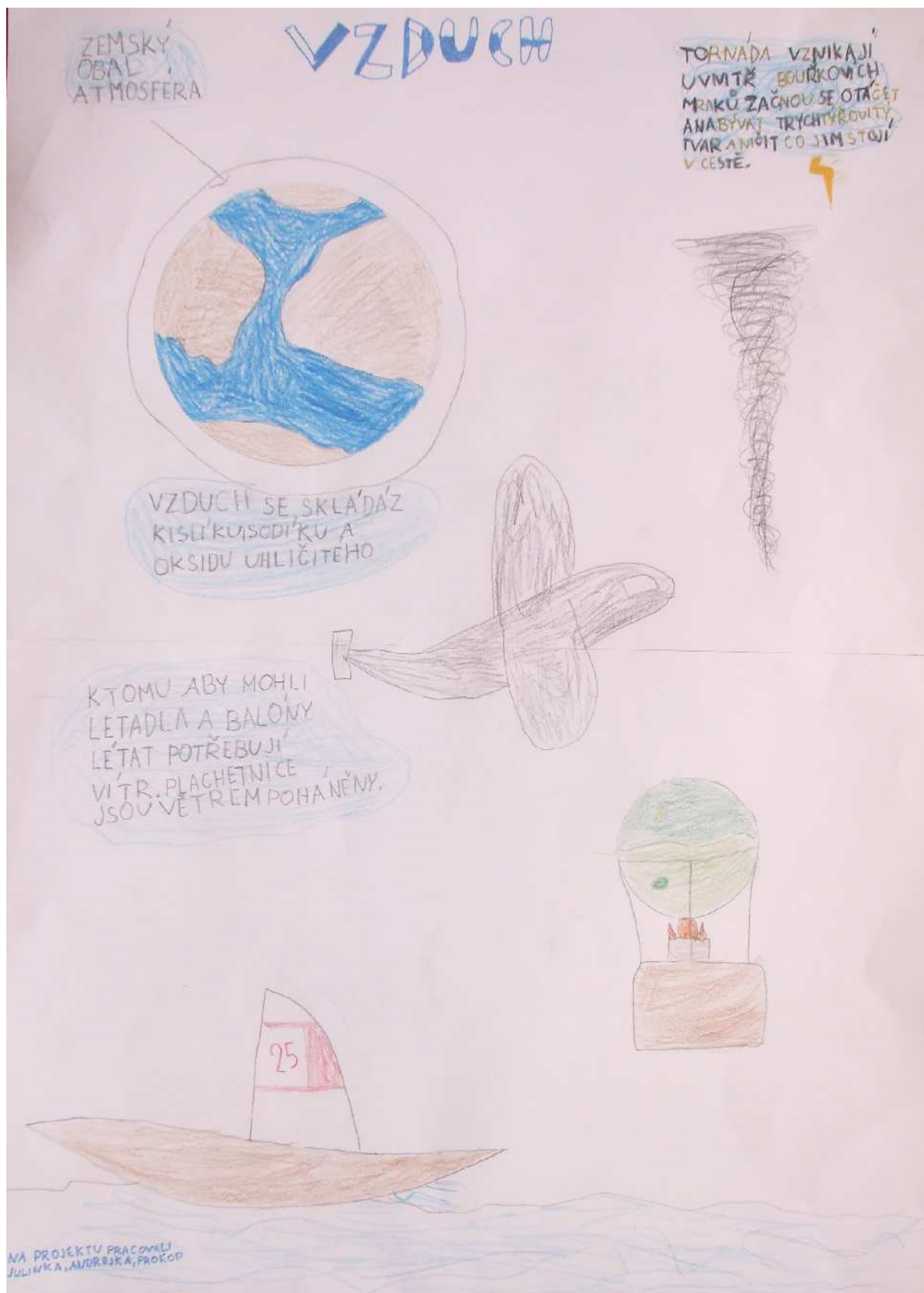
Lovec a jeho kořist
 Přijel k nám do školy páni, který nám
 vyprávěl o zvířatech.
 Pán nám říkal o krokodýlech,
 krokodýl se může rozměřit vody až
 šesti metry.
 A nakonec nám řekl, že příště nám bude
 povídat o zvířecích myšlích.
 A moc se mi to líbilo.
 Napsal Oliver Šikl.

VZDUCH

Žáci třetího ročníku probírali učivo o vzduchu. Seznamovali se se složením, dověděli se, jak vzniká vítr, kde se vyskytuje teplejší a studenější vzduch v místnosti, k čemu potřebuje člověk kyslík ve vzduchu, jak souvisí vítr s létáním a plachtěním, proč se vznese vzducholod', jak se měří jeho teplota, udělali si několik pokusů a měření, zaznamenali je a potom se rozdělili na jednotlivé skupinky, které zpracovaly toto téma a děti zapsaly a nakreslily, co je nejvíce zaujalo.

Míša s Aničkou se rozohnily tak, že celá jejich práce se nevešla na jednu stránku, proto jen tyto výňatky.

Julinka, Andrejka a Prokop pojali tuto problematiku globálně.

VZDUCH

VZDUŠNÉMU
OBALU ZEMĚ
SE ŘÍKA
ATMOSFÉRA

TORNÁDO
JE BANKA VĚTRU
OTAČEJÍCÍ SE 400 KM
ZA HODINU.
CO MU PŘÍJDE DO
CESTY ZNIČÍ.

VZDUCHOLODĚ JSOU
NAPLNĚNÉ HELIEM
MAJÍ VŠAK MOTOROVÝ
POHON.

PADAČ JE PLACHTA KTERÁ
UMOŽŇUJE LIDEM PŘISTÁVAT
Z VELIKÝCH VÝŠEK (DÍKY VZDUCHU).

BEAUFORTOVA
STUPNICE

BEZVĚTRÍ - STUPEŇ 0

SVĚŽÍ VÍTR - STUPEŇ 3

VÍTR - STUPEŇ 6

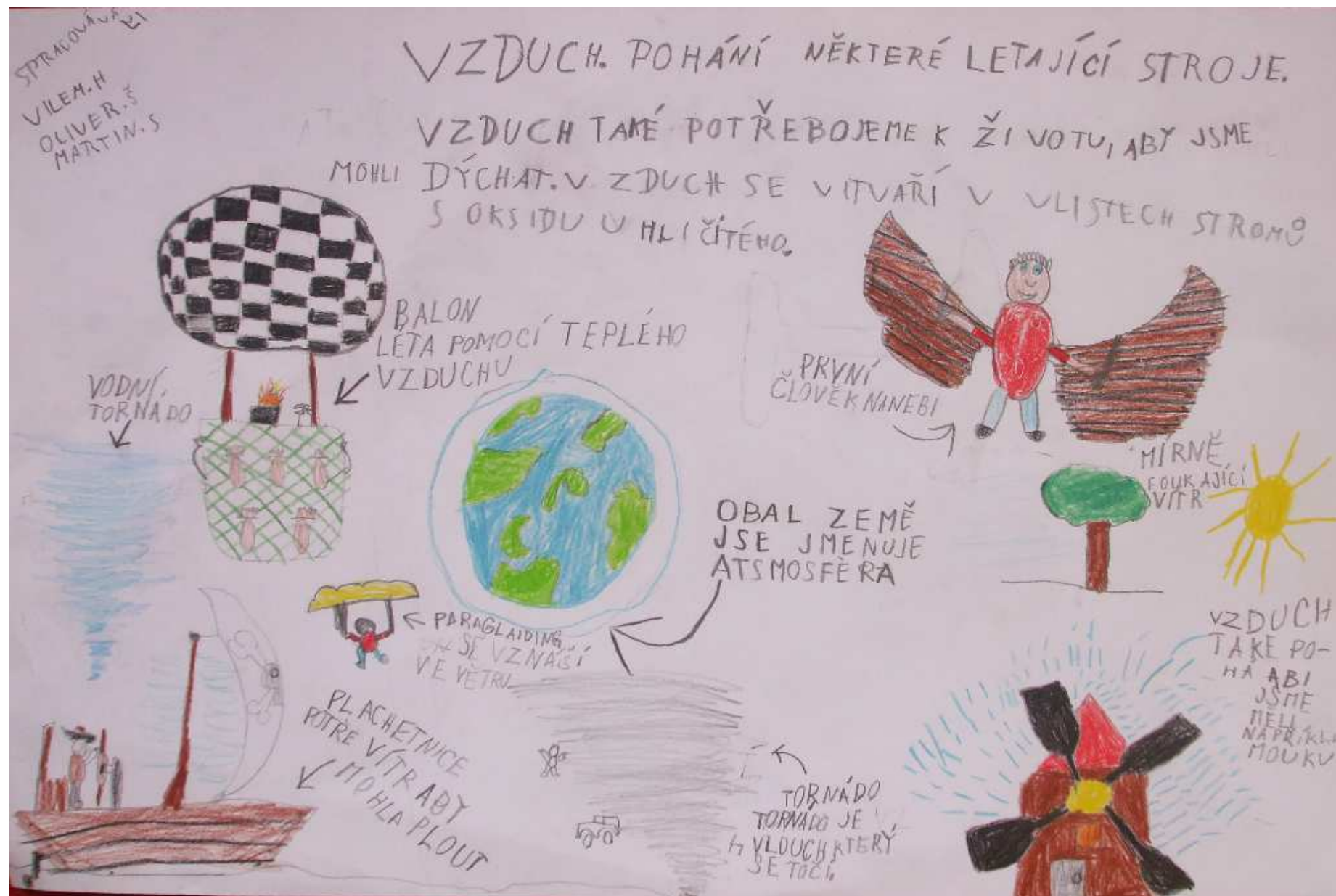

VICHŘICE - STUPEŇ 10

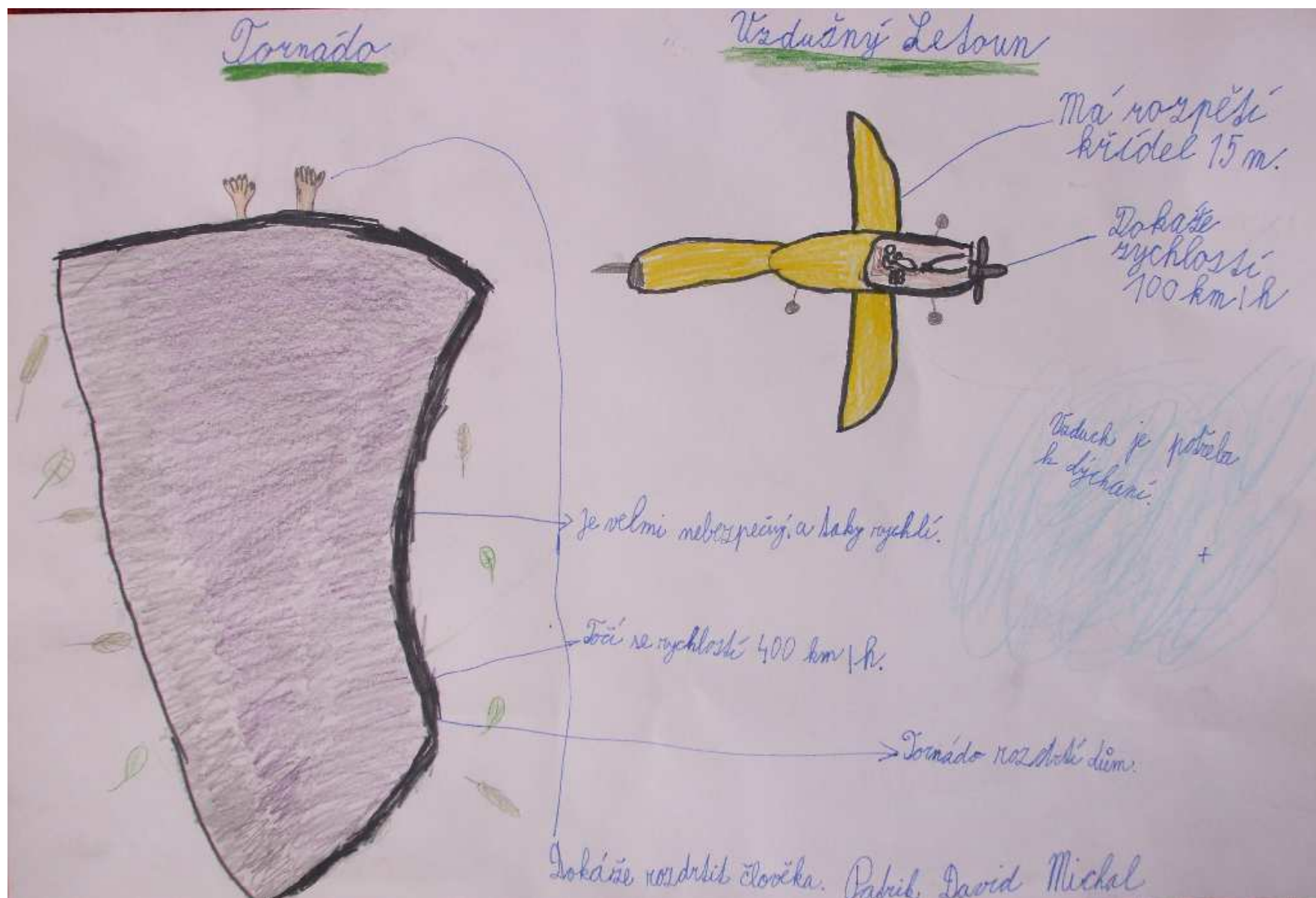

HONZA V A ELIŠKA K.

Honzu a Elišku zajímaly především vzdušné proudy.

Vilém, Oliver a Martin využili každého kousku papírové plochy, ale všechno se jim tam stejně nevešlo.

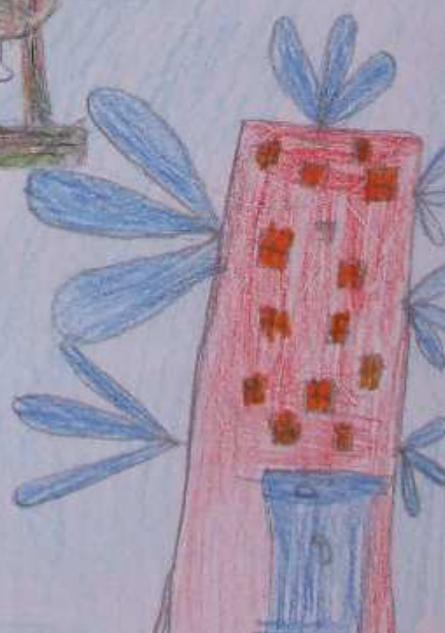
Patrikovi, Davidovi a Michalovi učarovalo tornádo.

Vzduch je všude kolem nás

Nemůžeme jej vidět ani chytit do ruky, ale je všude kolem nás. Ano je to vzduch. Možná jste si ho zatím neuvědomili. Přesto stojí za povšimnutí.

Proč potřebujeme vzduch

Země je obklopená plným, průhledným a nehmataelným obalem vzduchem. Vzduch potřebujeme k dýchání, bez něj bychom se zadusili. Jeho součástí jsou kyslík, který je nutný pro život lidí i zvířat, dále dusík a kysličník uhličitý. Vzdušný obal Země se nazývá atmosféra.

Karolína a Sabina daly přednost tak důležitým základním informacím.

Výchovný koncert v Rudolfinu

Koncertování

Cesta 25. února na lekci hudební slíbvala díky počasí zážitky nevšední. V botách všem čvachtalo, příšerně foukalo, bez zastávky u orloje před Rudolfinem se čekalo.

Naštěstí utrpení nebylo příliš dlouhé a zpestřeno koulováním pülhodinky pouhé. Za dveřmi spíš než horko teplota střední, v sále žáci zabrali sedadla v lavici přední.

Pod vedením zkušených konferenciérů improvizace nedělala problém ani amatérům. Důkazem naším byla Míša Čálková. Na pódiu působila jako hvězda rocková.

Věřte, že dirigentské poslání leckomu snad hrůzu nahání, ovšem žáci v sále neznající studu určováním taktů zaháněli nudu.

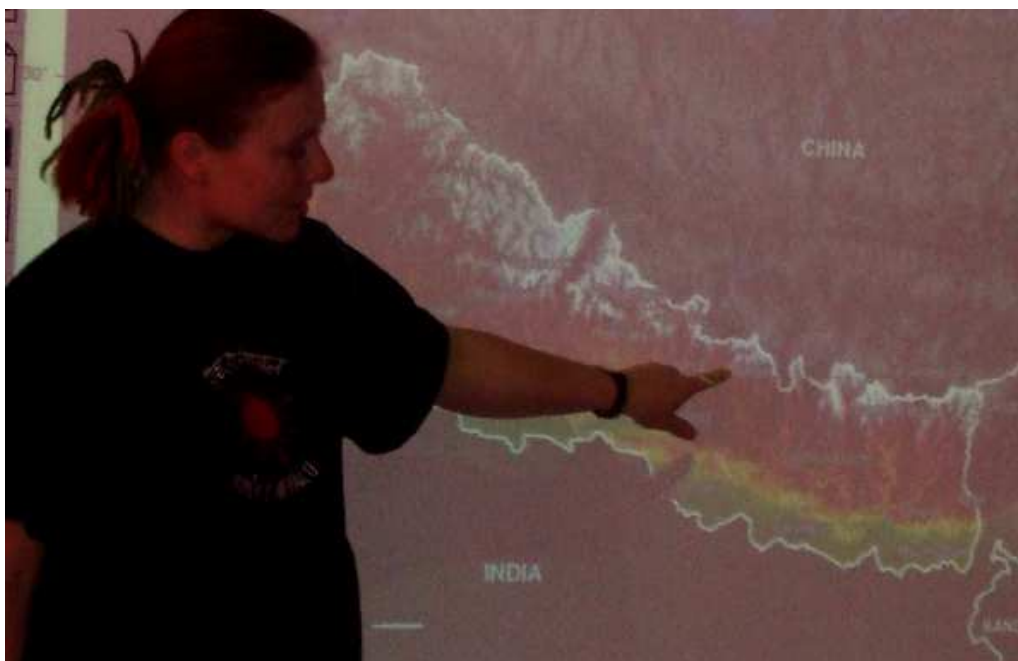
Viléma a Prokopa nazveme hudebníky, protože zaníceností předčili své vrstevníky. Fotoaparát mnohdy zaostrit nestačil, když v hudebních dílnách kdekdo skotačil.

Před odchodem ještě trochu klidu, v křeslech vyjasnily se i tváře škarohlídů. Lektorka vysvětlila, že zápis notový mnoho o taktu a melodii napoví.

Třetí lekce v budově Rudolfina nebyla pro chování žáků žádná dřina. Velmi se od první lekce zlepšilo, a tak se všem na koncertě líbilo.

Cesta vlakem domů v klidu probíhala, děvčata ochotně při focení pózovala. Pauzu při přestupu zpestřila stavba sněhuláčky, i když po odjezdu busu neviděl ji nikdo z nás více.

Pokud jste se zúčastnili , víte, že dobrovolná pracovnice Martina Matuščíková poučila dětské posluchače na své přednášce o životě lidí, a to především dětí ve státě, který leží pod vrcholky nejvyššího pohoří světa. Jsou vlastně na jeho území. Ta země se jmenuje

NEPÁL

Děti se pozdravily s lektorkou nepálsky – Namasté. Z tohoto pozdravu vychází i název sdružení, ve kterém paní Matuščíková pracuje.

Pak žáci poslouchali o životě tamnějších dětí, jak a kdy chodí do školy, proč se do školy těší, co by musely dělat , kdyby do školy nechodily a další zajímavé informace.

Po hodinové přednášce si prohlédli vystavené předměty. Mnoho dětí taky přineslo do školy peněžní příspěvek na pomoc nepálským dětem. Více zajímavosti si můžete vyhledat na stránkách sdružení:

www.namastenepal.cz

Kazeta a nepálské peníze

práce nepálských žáků

ozdoby

hudební nástroj, který
rezonuje pohybem
dřevěné paličky o horní
okraj mosazné nádoby

Žáci 4.třídy psali a kreslili o tom, co je na přednášce zaujalo:

Anna Budíková, Anna Zaradičková, Tereza Pilcová

Lukáš Svoboda, Jáchym Kříž

Irena Žoltáková, Anna Hrušková, Monika Bergmanová

SU DO KU

A tady je slíbené sudoku. Pravidla naší školní soutěže:

V týdnu od 8.dubna do 12.dubna rozdají vyučující v jedné hodině zájemcům sudoku, která budou řešit 15 minut. V pondělí 15.dubna bude určen termín pro druhé kolo. V něm se utkají tři nelepší žáci z každého ročníku.

Pro vítěze jsou připraveny drobné ceny.

Obtížnost soutěžních sudoku je přibližně stejná:

			2	4		3	1	9
9	3		8	7	5	4		2
		6	9	3		7	5	
4			3		8	6		7
7	6		4		9	5	8	3
		8	7	6	2		9	4
	9		1		3	2		5
	2					8	3	1
1		3	5		7	9	4	

	5			9	6		1	
6	7	9		8	4	3		
	1	8			3	6		9
5	9		8			1		4
	8	6	2			5		
1		4		3	5	7	8	
2			6	5	9	8	4	
	6	5		7		2	3	
		7				9		